

Styrelsefolk i SFN och lokalklubbarna

STYRELSELEDAMÖTER

Hedersledamot: Juho Perttola, Ritaniemenkatu 8 H 44, SF 15240 Lahti 24.

Ordförande: Rune Samuelsson, Kvarngatan 14, 972 00 Gällivare, tel 0970/141 71.

Sekreterare: Lars-Erik Holmberg, Fältspatstigen 17, 951 64 Luleå, tel 0920/998 08.

Kassör: Rolf Norstedt, Skolvägen 7, 790 23 Svärdsjö, tel 0246/106 85.

Ledamöter: Staffan Forslund, Furuvägen 16, 812 00 Storvik, tel 0290/115 36, Tore Strandgård, Lappgatan 42 B, 981 00 Kiruna, tel 0980/164 17, Stig Lövström, Hökvägen 10, 920 60 Storuman, tel 0951/109 46, Stig Brännvall, Pl 200 970 13 Hakkasbyn, tel 0923/600 14.

Revisorer: Curt Weman, Slottsvägen 98, 183 52 Täby, tel 08/756 19 03 och Bo Pålsson, Kestorp, 370 30 Rödeby, tel 0455/484 30.

Suppleanter: Börje Meijer, Basvägen 63, 931 00 Skellefteå, tel 0910/100 17 och Ingegärd Lövström, Hökvägen 10, 920 60 Storuman, tel 0951/109 46.

Valberedning till årsmötet 1976: Gustaf Rova, Plogvägen 4, 961 00 Boden, tel 0921/120 28, Arne Persson, Kråkbärsvägen 1B, 902 53 Umeå, tel 090/13 56 96 och Sigurd Nyby, Sperringgården, Sörnävde, 774 02 Ävesta, tel 0226/220 41.

Övre Norra

Ordförande: Bengt Henriksson, Slättervägen 34, 981 00 Kiruna, tel 0980/177 96.

Sekreterare: Johnny Niva, Lasarettsgatan 45 A, 972 00 Gällivare, tel 0970/123 88

Kassör: Heine Krekula, 970 35 Tärändö, tel 0978/203 43.

Norra

Ordförande: Gert Laestander, Box 494, 930 80 Arvidsjaur, tel 0960/113 01

Sekreterare: K-E Lundgren, Hemvärnsg. 18, 930 80 Arvidsjaur, tel 0960/105 07

Kassör: Sigrid Grahn, Pl 1406, 940 15 Rönns, tel 0911/412 25

Mellersta

Ordförande: Kjell Hedman, Glimmervägen 33, 921 00 Lycksele, tel 0950/113 17

Sekreterare: Inez Vedbring, Lyckselevägen 31, 920 60 Storuman, tel 0951/104 85

Kassör: Arne Persson, Kråkbärsvägen 1 B, 902 53 Umeå, tel 090/13 56 96.

Södra

Ordförande: Bo Pålsson, Kestorp, 370 30 Rödeby, tel 0455/484 30

Sekreterare: Nils Jonsson, Pl 1115, 680 60 Sysslebäck, tel 0564/101 62

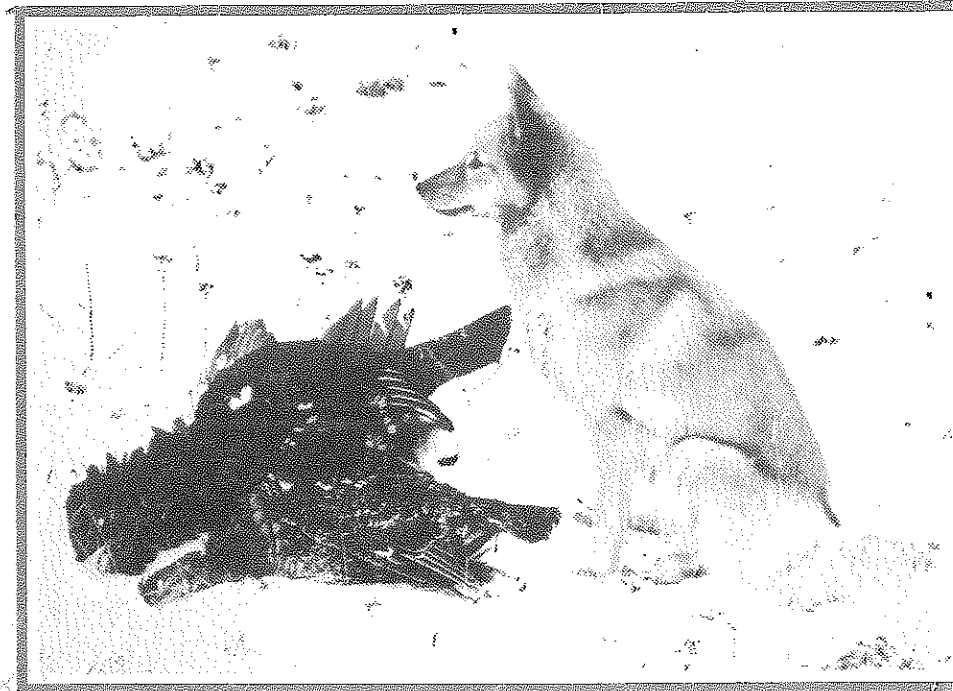
Kassör: Marianne Einarsson, Dalavägen 26, 821 00 Bollnäs, tel 0278/159 51.

STÅNDSKALL

Nr 1

1976

STÅNDSKALL

ORGAN FÖR SPECIALKLUBBEN
FÖR FINSK SPETS
OCH NORRBOTTENSPETS

Nr 1 1976

En vacker hund som jagar...

Bössan hänger återigen på sin plats, fastlåst, och i markerna har hundskallen för länge sedan tystnat. Det är nog bäst så och nödvändigt om naturen skall få ro att ladda upp till den vår som allt liv ser fram emot.

Det är märkligt hur olösligt jägaren är bunden till sin hobby. Inte ens på badstranden en varm sommardag har jaktlusten försvunnit. Hur har fågelkullarna gått till? Hur har manne unghunden utvecklats under vilopausen? Hur kommer vårvalpen att reagera för första fågelkontakten? Frågetecknen är många och tiden kryper fram i olidlig spänning. Ska luftslottet bli till verklighet eller, som så många gånger tidigare, ramla samman? Förresten, vilka krav har vi som jägare, hundmän och hundkvinnor rätt att ställa på våra hundar? Det beror till sist på uppfödarna, deras avelsprogram, deras ansvar för sin ras samt hur klubben lyckats som vägledare i strävan efter att skapa hundar med de önskvärda egenskaperna. Men finns idag någon klart uttalad målsättning i avelsarbetet? Är målet att skapa en nordisk mästare på jaktprov? En stor vinnare i utställningsringen? Eller,

INNEHÅLL

- Ledare
- Verksamhetsberättelse
- Kassarapport
- Provregelkommitténs rapport
- Älgprovskommitténs rapport
- Ordet fritt
- Gråfågels beteendemönster

OMSLAGSBILDEN

S 11519-73 Ukkos Ada fotograferad vid bytet av sin ägare Lars-Erik Holmberg, Luleå.

Redaktör: Bernt Karlsson, PI 6363,
Medle, 931 00 Skellefteå,
tel 0910/703 63.

Ansvarig utgivare: Staffan Forslund,
Furuvägen 16, 812 00 Storvik,
tel 0290/115 36.

STÅNDSKALL utkommer med fyra nummer per år inklusive årsbok. Pre-numeration ingår i medlemskap i SSF.

varför inte, en snäll, röd eller brokig spets som gör matte sällskap ute på stan?

En känd spetsman menade att han för sin del, i sista hand — om valet stod mellan en oduglig jakthund och en ilsken jaktstjärna — struntade i hundens mentalitet, bara den jagade bra. Detta även om han tvingades förvara den i cykelboden under icke jakttid. Men handen på hjärtat, har sådana hundar något berättigande idag? Naturligtvis inte! Lika lite jakthundar som saknar varje anlag för jakt. Vår gemensamma målsättning måste vara att skapa hundar som förutom utmärkta jaktegenskaper även har en mentalitet som gör att hundarna kan accepteras i samhället. Man hör rätt ofta uttrycket: "Jag vill inte ha en vacker hund, jag vill ha en hund som kan jaga."

Men det är ju så mycket trevligare att jaga med en hund som utöver att den har goda jaktegenskaper även är typisk och vacker. Jakten blir så mycket tjugigare. Något motsatsförhållande mellan den goda jakthunden och den typiska, ändamålsenligt byggda hunden, som även kan hävda sig i utställningsringen, finns inte. LÅT OSS ENAS OM KLUBBENS MÅLSÄTTNING ATT SKAPA GODA, SUNDA OCH VACKRA JAKTKAMRATER.

Om vi med den gemensamma målsättningen glasklart för ögonen skulle våga oss in i ett avelsresonemang. Kan vi till att börja med konstatera att tik och hanhund lämnar lika många anlag till avkomman. Ett faktum som ingen av oss kan påverka. Därför måste man ställa höga krav på båda könen. Men eftersom tikens anlag är fastlåsta till de goda eller dåliga egenskaper som vi varit med om att bygga upp åt henne, har möjligheten att förkovra släkten helt överlåtit åt täckhunden, som man därför måste ställa mycket höga krav på.

Ett teoretiskt exempel: om målet är att producera 400 finska spetsvalpar under ett år — plocka då fram de 100 bästa tikarna och de fem bästa nedärvarna bland hanhundarna och låt dessa och inga andra bli föräldrar.

För att producera 400 valpar används i dag över 50 hanhundar, av vilka 35 inte ens fyller kravet att de är jaktprovsmeterade. Naturligtvis blir ingen hund bättre av att ha gått på jaktprov. Men det är ändå den enda officiella bekräftelsen på hundens duglighet och ett självklart krav man måste kunna ställa på en täckhund. Varje bonde vet att han måste hugga huvudet av sina tuppkuckingar för att ersätta dem med inköpta avelstuppar, och avliva tjurkalvarna och kastrera hingstfölen därför att endast en försvinnande liten del av dem är värdiga att brukas i aveln. Och ändå är det egentligen bara livskraft och produktion av ägg och kött som husdjursaveln kräver, medan vi av hundarna dessutom begär stora mentala egenskaper.

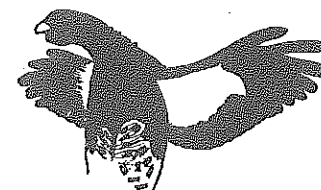
En risk i dagens snäva provverksamhet är att utställnings- och jaktprovstresserade väljer hundar med viss härstamning. Detta innebär att samma kombinationer ideligen bedöms — andra aldrig. Det leder självklart till feltolkning av avelsresultatet. Vi sitter där och kan aldrig komma ifrån detta. Provverksamheten måste breddas för att därigenom ge en säkrare dokumentation på var de för våra raser önskvärda egenskaperna finns.

Och det är här som klubbens avelsråd kommer in i bilden. Avelsråden besitter naturligtvis inga övermänskliga egenskaper men genom en fortlöpande uppföljning av valregistreringar och resultat från jaktprov och utställningar har de god information om de använda hanhundarnas nedärvningsförmåga och i vilka kombinationer de bästa resultaten uppnåtts. En stor hjälp för framtiden vore om uppfödarna öppet kunde rapportera även negativa erfarenheter såsom ärftliga sjukdomar, mentala rubbningar o s v i stället för att dölja detta så att andra sedan skall göra om misstagen.

Till sist en enträgen bön till dig som står i begrepp att skaffa valp. Var kritisk! Köp inte valp av den uppfödare som står utanför provverksamheten och vars avelsdjur inte visat sig värdiga att föra släktet vidare.

Verksamhetsberättelse 1975

Förändringens år vände vikande trend

Verksamhetsåret 1975/76 har präglats av förändringar som varit nödvändiga för att hålla verksamheten levande och aktuell i den kynologiska sektor som vi arbetar inom.

Den förändring som kanske bildade språngbrädan för det fortsatta arbetet var 1975 års årsmötesbeslut att genomföra ett namnbyte på specialklubben. SFN blev vår nya ledstjärna i sökandet efter nya och bättre former.

Signaler om ett vikande stöd från våra medlemmar utlöste en organisatorisk förändring, där lokalklubbarna övertog det direkta ansvaret för rekrytering och närkontakt. Trenden vändes, medlemmar återvände och nyrekryteringen gav ett så gott resultat att vi åter kan hoppas på en stabil grund att arbeta vidare på. Ett led i medlemsvården har varit stabiliseringen av vår tidskrift, som även den fick byta namn. Den inordnas nu i ett mönster av fastställda utgivningstider, referenter från lokalklubbarna m.m. Underlag till detta arbete var resultaten från den omfattande enkät som medlemmarna uppmanades att fylla i.

Den kanske största kynologiska förändringen som specialklubben arbetat med och fört fram till resultat under året är tillkomsten av bestämmelser för jaktprov på älg för finsk spets och norrbottenspets, fastställda av SKK 75-06-12. År av arbete och förhoppningar kröntes till slut, och ett nytt område hade öppnats för våra spetsar. Att antalet jaktprovstarter efter dessa nya regler inte varit så många skall inte tas som tecken på ett lågt intresse, utan snarare som en avvaktande åtgärd. Mönstret är likadant och upprepar sig alltid, vi har att vänta en kraftig uppgång nästa år.

Antalet jaktprovstarter vid fågelprov är fortfarande lågt och vid närmare kontroll finner man att samma hundar står för flera starter. Bristen på jaktprovsvårdare och bristen på fullgoda provmarker under detta fågelfattiga år har varit hämmande och förklarar det låga antalet starter. Klart står dock att mycket kraft måste koncentreras på att förändra detta förhållande och skapa ett bredare underlag för bedömning av våra rasers jaktegenskaper för den fortsatta aveln.

Inom det rent tävlingstekniska området har arbetet inriktats på att fullfölja de beslut och intentioner som gällde CK och Championatsfrågan vid 1975 års årsmöte. Efter ett målmedvetet arbete har specialklubben lyckats med att få gehör för sina önskningar och behov, vilket resulterat i omfattande regelförändringar i dessa frågor.

I arbetet med att uppfylla vår klubbs 5:e att främja den jaktliga och exteriöra utvecklingen av raserna finsk spets och norrbottenspets, har en konkretisering av den finska spetsens exteriör genomförts och presenterats medlemmarna. Vi har satt stopp för en "showfinnspets" och påpekar istället kravet på rasens funktionella och ändamålsenliga konstitution.

Ett år fyllt av arbete, förväntningar, resultat och hopp, har dessutom givit vid handen vilket ovärderligt stöd den "grå" medlemmen är. Låt 1976 bli medlemmens år!

STYRELSEN

En titt i kassaskåpet

UTDRAG AV RÄKENSKAPERNA VERKSAMHETSÅRET 1/1—31/12 1975

INGÅENDE BALANSRÄKNING			
Skulder och eget kapital		Tillgångar	
Div fordringsägare	1 500:—	Postgiro	1 577:75
Kapitalkonto	12 277:75	Inventarier	200:—
		Bank	12 000:—
	<u>13 777:75</u>		<u>13 777:75</u>
RESULTATRÄKNING			
Utgifter		Intäkter	
Klubbtidning	10 803:25	Medlemsavgifter	13 295:—
Avskrivning på inventarier ..	20:—	Årets underskott	7 169:25
Brukspr o utställningar	3 509:95		
Diplom	542 95		
Övrika omkostnader	5 588:10		
	<u>20 464:25</u>		<u>20 464:25</u>
UTGÅENDE BALANSRÄKNING			
Tillgångar		Skulder och eget kapital	
Postgiro	4 199:50	Div fordringsägare	1 500:—
Fordringar/lager	1 729:—	Eget kapital	5 108:50
Inventarier	180:—		
Bank	500:—		
	<u>6 608:50</u>		<u>6 608:50</u>
Årets underskott	7 169:25	Ingående balans	12 277:75
Utgående balans	5 108:50		
	<u>12 277:75</u>		<u>12 277:75</u>

Förestående resultaträkning samt balansräkning överensstämmer med föreningens räkenskaper, vilka granskats av oss. Beträffande granskningen hänvisas till särskild revisionsberättelse.

Täby och Rödeby i mars 1976

C WEMAN

B PÅHLSSON

KOMMENTAR

Verksamhetsåret har för klubben varit en ekonomisk "djupdykning". Egna kapitalet har minskat med 7 169:25 kr.

Detta kunde förutses. Frågan är närmast hur man ska "bromsa" och vända "rasen".

Med restriktivitet beträffande utgifterna samt möjlighet att hålla kostnaden nere för tidskriften 1976 bör dock klubben under året kunna uppnå en balanserad ekonomi.

Medlemsantalet har stigit något och från lokalklubbarna rapporteras ökat intresse för såväl våra "småspetsar" som klubbverksamheten.

En förutsättning för att komma tillräkta med ekonomin är dock att lokalklubbarnas avgift till riksklubben höjs till 40 kr/medlem 1976.

ROLF NORSTEDT
kassör

Revisions-berättelse

FÖR VERKSAMHETSÅRET 1975

Klubbens räkenskaper för verksamhetsåret 1975 med därtill hörande verifikationer samt andra, för bedömning av styrelsens förvaltning erforderliga handlingar har av oss granskats utan anmärkning. Räkenskaperna är förda i god ordning, utgifter och inkomster är vederbörligen verifierade, och den framlagda resultaträkningen redogör för de ekonomiska aktiviteterna under verksamhetsåret och resultatet av detta. Den per 31 december 1975 upprättade balansräkningen återger på fullt trovärdigt sätt klubbens ekonomiska ställning vid utgången av året.

Så vitt framgår av det granskade materialet synes styrelsen ha handlagt klubbens angelägenheter på ett i allo gangnerikt sätt.

I anledning härav tillstyrker vi

att styrelsen och var och en av dess enskilda ledamöter beviljas full och tacksam ansvarsfrihet för sin förvaltning av klubbens angelägenheter under verksamhetsåret 1975, att den framlagda årsredovisningen, innefattande resultaträkning för år 1975, godkännes, samt

att årsmötet fastställer den av oss påtecknade balansräkningen per 31 december 1975.

Täby och Rödeby i mars 1976

C WEMAN

B PÅHLSSON

1976 års budget:

Medlemsavgiften måste höjas!

Förslag till utgifts- och inkomstat för SFN verksamhetsåret 1976:

INKOMSTER

Medlemsavgifter

24 000:—

UTGIFTER

Tidskriften 13 000:—
Administration, telefon 2 500:—
Resor 1 000:—
Övrigt 1 500:—
Jaktprov, utställningar,
skallkungtävling 500:—
Landskamp 500:—
Övrigt/oförutsett 2 000:—
Kvarstående från 1975 3 000:—
24 000:—

Synpunkter på höstens jaktprov

AV PROVREGELKOMMITTEN

Ur resultatsynpunkt blev jaktprovssäsongen medelmåttig till svag. Den närmaste förklaringen är att skogsfågelföryringen blev dålig och uteblev helt inom landets nordligaste delar. Hundarna hade att göra med äldre, erfarna fåglar och fick därför ofta dra det kortaste strået.

En glädjande tendens är att antalet prov i öppen klass ökar. Denna ökning kunde ha blivit betydligt större, om fågeltillgången varit bättre.

Kommittén har också granskat resultaten och domarprotokollen ur bedömningssynpunkt och därvid konstaterat att vissa brister fortfarande finns i regeltolkningen. Inom de tre nordligaste lokalklubbarna är bedömningen förvånansvärt enhetlig och i det närmaste efter reglernas anda och bokstav. Södra lokalklubben har dock vissa problem att hitta samma nivå för tolkningen som de övriga.

En av provregelkommitténs uppgifter är att granska regeltolkningen och vid behov föreslå lämpliga åtgärder. Rent generellt måste tolkningen vara likvärdig och enhandig över hela landet. Även om inga absoluta slutsatser kan dras ur resultaten — bortsett ifrån tekniska tolkningsfel — är dock den statistiska tendensen för tolkningsskilligheterna klar och framgår av följande tablå, som avser elitklass.

Lokalklubb	Ant prov	Pris	Medelpoäng	Medelpoäng i procent
Övre/Norra	7	1 2 3 0	30,6	77
Norra	11	0 0 1 6	36,2	91
Mellersta	5	0 3 2 6	30,6	77
Södra	9	0 1 1 3	72,4	182
Skallik tävl	*22	5 2 2 0	33,1	83

* Avbrutet prov har åsatts värde + 10 poäng

KOMMENTAR

Inkomsten av medlemsavgifterna är beräknad efter en avgift på 40 kr/medlem från lokalklubbarna till riksklubben och ett medlemsantal på 600, d v s en medlemsökning med cirka 20 procent. Vissa andra inkomster kan tillkomma, men torde inte nämnvärt öka totala inkomsten.

Kostnaden för tidskriften beräknas kunna hållas vid cirka 13 000 kr. Kostnaderna för administration är preliminära och avses hållas lägre än tidigare år. Kostnaden för landskampen är också preliminär. Styrelsen har tillsatt en kommitté att arbeta med finansieringen.

Obetalda räkningar från 1975 som inte täcks av tillgångarna på postgiro och kassa uppgår till cirka 3 000 kr.

ROLF NORSTEDT
kassör

I senaste tidskriften analyserades skallkungstävlingen och författaren ansåg att den nuvarande tolkningen av provreglerna innebar att flera hundar var hårt belastade av mycket höga kvalificeringspoäng, vilket skapade höga förväntningar. Tablå visar dessa siffror.

Lokalklubb	* Kval medelpoäng	Medelpoäng fr skallkungstävlingen
Övre/Norra	26,3	37,0
Norra	47,0	39,0
Mellersta	59,5	31,3
Södra	76,0	35,3

* Öppen klass resultat har minskats med skälga 15 poäng.

Provregelkommittén får med hänsyn till ovanstående tendenser föreslå:

1. Järpen utgår från elitklass.
2. Upprepade förnyade skall räknas till sammanlagt högst 1+0 för samtliga moment förutom momentet "förnyat skall", där totalantalet fortfarande räknas.
3. Eftersom vissa avvikande tolkningstendenser finns, bör lokalklubbarna förbättra vidareutbildningen av domarna och som provledare endast anlitade sådana domare som till fullo behärskar provreglerna och i övrigt är kända för måttfullhet och lojalitet för den gemensamma tolkningsmålsättningen.

Tekniska tolkningsfel som är relativt vanliga och belastat årets prov är bl a att man:

1. Vid falskt skall mätt tiden och därmed gett för stora bestraffningspoäng. Ett falskt skall medför endast en minuspoäng per gång — oavsett skalltidens längd.
2. Sambandet markering — kvarhållande har inte alltid uppmärksamats. Ett berömvärd kvarhållande förutsätter — förutom tiden — berömvärd markering.
3. Skillnaderna mellan prestationskvaliteterna berömvärd-nöjaktig-icke nöjaktig är inte alltid klara. Här behövs en skärpning.

I provregelkommittén ingår Staffan Forslund, Gustav Rova och Rune Samuelsson.

Så blir man medlem

Medlem i SFN blir man genom att betala in till respektive lokalklubbss kassör.

Postgiro: 48 80 89-4	Postgiro: 48 95 27-2	Postgiro: 48 56 71-1	Postgiro: 38 37 31-7
Heine Krekula	SFN/Norra	SFN/Mellersta	SFN/Södra
970 35 Tarendö	Sigrid Grahm	Arne Persson	Marianne Einarsson
SFN/Övre Norra	PI 1406	Kråkbärsvägen 1 D	Dalavägen 26
	940 15 Rökneäs	902 53 Umeå	821 00 Bollnäs

Obs! SFN/Övre Norra har för 1976 fastställt medlemsavgiften till 50 kr. Övriga lokalklubbar har ännu inte bestämt avgift för 1976. Innan avgifter betalas in — kontakta respektive lokalklubbss kassör.

Varför får jag ingen tidning?

Under året har det hänt att några medlemmar inte fått Ståndskall. I något fall har det berott på att vederbörande inte angett namnet på inbetalningskortet för medlemsavgiften. En annan anledning har varit att medlemsavgiften betalats in sent på året. "Överhoppade" nummer av Ståndskall har då uteblivit.

Medlemmar som vill försäkra sig om alla nummer av Ståndskall gör klokt i att betala in medlemsavgift redan i början av året (förutsatt att avgiften hunnit fastställas). Tidig inbetalning underlättar också arbetet för lokalklubbarnas kassörer.

Framtidens älghund

av KARL-HENRY LUNDIN

Då Specialklubben för finsk spets och norrbottenspets beslöt att begära Kennelklubbens tillstånd att anordna jaktprov på älg för de raser som sorterar under klubben fattade man säkerligen ett klokt beslut. Att man samtidigt bestämde sig för att utarbeta en prövningsordning för löshundsprov, som gynnar de hundar som har ett arbetssätt som gör dem lämpliga för älgjakt även på relativt begränsade arealer, var välbetänkt.

I södra Sverige finns de tätaste älgstammarna men också de flesta jägarna. Konkurrensen och jaktmarkerna har gjort att ett jaktlag oftast har en ganska liten mark att tillgå.

I Kronobergs och Västmanlands län har som bekant försök med samordnad älgjakt pågått i åtta år. Älgstammarna i de båda länen har nu nått den täthet som man av olika anledningar kan tillåta och man kan vänta sig att de jaktområden som nu finns i huvudsak kommer att bestå.

Länsjaktvårdarna i de båda länen har uppgett enligt deras beräkningar skjuts mer än 75 % av älgarna på marker vars areal understiger 1 000 ha. Man kan vänta sig att liknande förhållanden kommer att råda i övriga sydsvenska län om tio år.

Att ledhundar och spårhundar med speciellt intresse för älg kommer att blir efterfrågade för användning på såväl små som stora jaktmarker kan man ta för givet. Det bör man ha i minnet vid planering av avelsarbetet. Löshundar med begränsad aktionsradie, med god förmåga att få älgarna att stå kvar på upptagsplatsen, kan bli många jägare till glädje. Inte bara på småmarker utan även där man har gott om svängtrum. Men även om älghundarna har sådana egenskaper, kommer ståndskallet ibland att eka på fel sida om jaktmarksgränsen. Då gäller det att husse kan locka hunden av ståndet. I annat fall kan jakt dagen vara förstörd.

SATSA PÅ LYDIGA HUNDAR

Man kan vänta sig att det vid framtida älgjakt kommer att krävas ett noggrannare urval än hittills. Även av den anledningen kan det finnas anledning att vid avelsarbetet satsa på hundar som är lydiga och som låter sig lockas av ståndet.

Prövningsordningen för löshundar — så som den nu är utformad — gynnar hundar med de egenskaper som man kan vänta sig att många jägare i framtiden vill se hos sina älghundar. Måhända finns det i dag ganska få finn- eller norrbottenspetsar som har sådana egenskaper och som är tränade och dresserade på ett sådant sätt att de kan nå upp till ett första pris, men om man i aveln använder de tikar och hanar som har ett arbetssätt som liknar den i prövningsordningen beskrivna idealhunden slår man på bästa sätt vakt om de båda rasernas framtid.

*Karl-Henry Lundin
1993*

Ordet fritt

När har en hund sitt jaktliga zenit?

Efter att ha tagit del av Staffan Forslunds "Skallkungstävlingen i Sveg -75", där han bl.a. kommenterar tävlingen och önskar diskussion beträffande skallkungstävlingen och bruksprovsreglerna får jag här framföra följande:

□ **Hundarnas ålder.** Kan S F säga när en hund — särskilt då någon annans — har sitt jaktliga zenit? Målsättningen med skallkungstävlingen är att locka så många deltagare som möjligt till kvalificeringsproven, skriver S F. Om man skulle stoppa hundar över 4 år (48 mån) måste det ju självfallet bli ännu svårare än hittills att få ihop lag till skallkungstävlingen. Hundägarna får starta sina hundar i öppen klass när de själva önskar, men intresset är ringa trots att de inte behöver känna sig slagna på förhand. En fyraåring eller yngre som eventuellt skulle vinna skallkungstävlingen, skulle han vara värdig att kalla sig skallkung? (jämför med finska skallkungstävlingen).

S F skriver vidare: Finaltävlingen skulle bli ett "fläskben" för att locka unghundar. Då vill jag inte kalla tävlingen för skallkungstävling utan föreslår namnändring till "Staffan Forslunds fläskbenstävling för unghundar". Får inte S F fram avkommebedömningen utan ändring av skallkungstävlingen är det inte mycket bevänt med Specialklubben för finsk spets och norrbottenspets som jakthundsklubb. Då får vi söka orsaken nån annanstans. Själv tror jag, att det är de ständigt återkommande ändringarna av jaktprovsreglerna, som är en av orsakerna att det blivit allt svårare att få domare till proven här i SFN:södra. Ta t ex kvalificeringstävlingen i Noppikoski 1974 som fick inställas där för att inga domare var villiga att döma. Endast två hundar startade på jaktprov i SFN:södra 1974 (Tjibas Mikke och Röjbackens Jakke). Enligt min mening de enda hundar som kvalificerat sig till skallkungstävlingen då kvalificeringstävlingen inställdes. Utan att kontakta ägarna till dessa hundar tog S F sin hund Ukkos Isku, som inte startat på jaktprov 1974, och åkte till skallkungstävlingen i Storuman. Kände inte S F till sin egen hunds jaktkapacitet tidigare? (6 år gammal). Som medlem i klubbens provregelskommitté och avelsråd för finsk spets borde S F inte favorisera sin hund framför andras hundar.

□ **Hundarnas ursprung.** För S F tycks ju svenskuppfödda finska spetsar vara intressantare än finskuppfödda. Är inte alla finska spetsar? Jag tycker S F som avelsråd skulle vara tacksam att det finns personer, som tar hit duktiga hundar från Finland och försöker förbättra rasen.

I stället för det goda kennelsamarbete som nu råder i Norden vill kanske S F skapa "invandringsproblem" för finsk spets. Ta t ex jämt- och gråhund i Finland. Den kända svenskuppfödda jämthunden Breda Blickens Zorro har vunnit landskampen Norge — Finland — Sverige för Finland. Årets jämt- och gråhunds älgkung -75 i Finland blev svenskuppfödda gråhunden Basteruds Sull Nej S F gräv ner stridsyxan!

□ **Järpen som provobjekt samt bedömningen av förnyat skall.** En hund med långa skall som lyckas kvarhålla tjäder, orre och järpe till skott för jägaren anser jag vara en mycket god jakthund. Enligt min mening är det skotttillfällen som räknas vid praktisk jakt. En hund med långt kvarhållande av fågel får sällan förnyat skall på jaktprov om provgruppen måste skrämra fågeln. Däremot händer det vid praktisk jakt att en sådan hund kan få upprepade förnyade skall på skygga fåglar, då hunden får arbeta med fåglarna själv och även ge jägaren tillfälle till skott. Är det jaktprov som liknar praktisk jakt vi sysslar med?

Tidtagarur och måttband på jaktprov har blivit en jakt på sekunder och metrar (en av orsakerna att hundägarna känner sina hundar slagna på förhand). Ska vi helt förlita oss på måttband och tidtagarur på jaktprov? Har vi inget förtroende för våra jaktprovsdomare? Med de många faktorer som inverkar på ett jaktprov med skällande fågelhund, skulle vi få en mer rättvis bedömning om domarens helhetsintryck av hunden från jaktprovet skulle väga tyngre vid prissättningen än måttband och tidtagarur.

En slutkommentar till skallkungtävlingen i Sveg -75: Enligt min personliga uppfattning om S F:s kommentarer, är de inget annat än ett försök att nedvärdera segraren. (Skulle det inte passat bättre med en kommentar i fjol? Då S F både startade sin hund och dömde andras hundar. Är detta lämpligt i en skallkungtävling?) Siriklin Sippi fick inte starta kvalificeringstävlingen i Noppikoski -74 (domarbrist). Därmed borta från skallkungtävlingen -74. Vann skallkungtävlingen -75 i Sveg. (Kvalificerad till skallkungtävlingen -76) Jag kommer att avstå från att starta hunden i skallkungtävlingen -76. Ställer platsen till förfogande åt S F:s unghundar, så de inte behöver känna sig slagna på förhand.

En förutsättning för att medlemmarna skall stanna kvar i klubben, är att de inte skall behöva känna sig diskriminerade på grund av hundarnas ursprung.

KARL-GUSTAV EKROOS

Kommentar 1

□ **Hundarnas ålder.** I sin insändare angående min provledar rapport över skallkungtävlingen 1975, medger förf att det är bristen på tillgängliga domare, som är största hindret för deltagande — under förutsättning att man äger en bra jakthund. Förf är medlem i SFN/södras styrelse och har ju därigenom aktiv del av ansvaret för antalet domare inom regionen. Min avsikt med synpunkten om deltagarnas ålder (hundarnas) framfördes för att söka uppnå en effekt av att få flera hundar på våra prov. Det borde även vara väntat, med tanke på min motion i denna fråga vid årsmötet i Storuman. I dag är avkommebedömningen — med undantag av de överlägset flitigast använda avelshundarna — mycket osäker, på grund av det väldigt låga deltagarantalet. Man kan ju inte bedöma en avkomma som aldrig kommer till start, sedan får klubben vara hur bra som helst och använda vilket system den vill. En hund har uppnått och passerat sin jaktliga höjdpunkt, när den inte längre överträffar sina tidigare prestationer i poäng, om den tävlar på prov under hela sitt utvecklingsskede.

□ **Hundarnas ursprung.** En hund uppfödd i ett annat land, kan ju inte ingå som avkomma i avkommebedömningen, då föräldrarna till hunden inte finns tillgängliga här i landet och därför näppeligen kan användas av uppfödarna här. Däremot kan ju hunden i sig vara en god nedärvere och en tillgång i vår avel, det visar hunden genom sina avkommor, oavsett vad hunden i sig vinner för pris och titlar. För att hålla oss till saken måste vi skilja på nedärvere och avkomma. En fin jaktprovsmartering ger ett visst mått på föräldrarnas nedärvning. När man sedan skall ta fram nya goda nedärvere, så provar man de bästa jakthundarna inom de blodslinjer som tidigare visat ha en god nedärvning. Det exempel från älghundarna som förf jämför med min åsikt, tycker jag är mycket bra. Breda Blickens Zorro ger ju i första hand den svenske uppfödaren framgången — eftersom denne äger hundens föräldrar och därigenom kan producera flera syskon till segraren — i andra hand hundens ägare, vilken meriterar sig som en skicklig älghundsdressör. Då måste man bestämma vad saken gäller. En tävlan om vilka, som fött upp de bästa individerna, eller en tävlan om vilket land (lokalklubb) som äger de skickligaste dressörerna — eller hur? Som avelsråd måste jag utgå från det första alternativet. Som enbart jägare passar ju det andra alternativet bäst, för då slipper man ju "dela med sig" av framgången.

□ **Järpe som provobjekt samt bedömning av förnyat skall.** Vad gäller järpen som

provobjekt finns det mycket skrivet om den tidigare, så det framgår att det jag anförde i rapporten från skallkungtävlingen inte är några nyheter. Som jag påpekar i rapporten finns det inte med vid landskamper. Dagens provregler har då hittills givit vid handen att om domaren är lojal mot dessa, vilket han måste vara, då auktorisationen ej ger utrymme för något annat, så erhåller vi resultatet att höga genomsnitt ernår endast hundar med hög kapacitet vid praktisk jakt. D v s högsta antal skottillfällen på sittande fågel i relation till antalet konstaterade fåglar. Det var inte alltid givet med tidigare provregler. Vad gäller kommentarer 1974, så var jag inte provledare då, utan endast prisdomare och saknade därigenom överblick över **helheten**. Däremot kan jag givetvis ge en utförlig rapport om segraren Raija och tvåan Porovaaran Paku vilka jag dömde.

STAFFAN FORSSLUND

Kommentar 2

Undertecknad har såsom dåvarande (1974) ordf i SFN/SÖ av Staffan Forsslund ombetts besvara hur SF:s hund kunde delta i skallkungtävlingen 1974.

□ KVALIFICERAD HUND?

- 1) Efter den inställda kvalificeringstävlingen, fanns det enligt i SFN/SÖ gällande bestämmelser **ingen** hund som var kvalificerad för deltagande i skallkungtävling!
- 2) Inom AU kom vi bara konstatera att SFN/SÖ blir orepresentat på skallkungtävlingen -74! (AU är N-O Nordh, Staffan Forsslund o Inge Olsson).
- 3) Det fanns (finns?) inga bestämmelser att t ex en annan tävling — eller något annat, skulle kunna ersätta kvalificeringstävlingen om denna inte blev av!
- 4) Varje uttalande att den eller den hunden borde vara mer kvalificerad för ett deltagande än någon annan hund, har alltså ingen regelmässig grund, utan får ses som subjektiva påståenden.

□ HUR KAN DÅ SFN/SÖ SKICKA EN HUND?

- 1) Samma vecka som skallkungtävlingen skall gå av stapeln, kallas S F till en provledarkonferens som skall hållas i samband med denna tävling.
- 2) S F frågar då mej och Inge Olsson (per telefon) om han kan ta sin hund och en hundförare med för att delta i skallkungtävlingen (Han har då skyldighet att även ha med en domare, men eftersom han själv är domare får han enligt reglerna döma — alla hundar utom egen hund).
- 3) I detta läge (3—4 dagar före tävlingen) gällde frågan enligt AU:s bedömning endast "ska SFN/SÖ ha med någon representant på denna skallkungtävling, så är detta sista chansen."
- 4) S F vill här ej medbestämma (då det ju är honom det gäller).
- 5) Resten av AU bestämmer då att S F åker.

SFN ökar!

SFN:s lokalklubbar hade per den 31/12 1975 följande medlemstal:

Övre Norra	Norra	Mellersta	Södra
104	147	130	118

SFN:s totala medlemsantal är 499, vilket är en ökning med 52 jämfört med motsvarande siffra 1974.

Gråfågels artbevarande beteendemönster

av RUNE SAMUELSSON

○ ○ ○ I detta nummer av Ståndskall börjar en artikelserie där vi ska få bekanta oss med grunderna för den skällande fågelhundssporten, reflektera kring fåglarnas beteenden, följa den finska spetsens snart sekellånga, styrda jaktliga utveckling och möta några av sin tids mest lovordade jakthundssuveräner.

○ ○ ○ Artiklarna ger inte absoluta svar på alla frågor och problem som möter oss som jakthundsdressörer, jägare eller hundägare, utan lämnar många frågor öppna för läsarens eget bedömande.

○ ○ ○ Avsnitten om hundens önskvärda beteende på jaktstigen är klassiska, d v s att grunderna är finska och kända sedan årtionden. Det är den i nordisk jaktlitteratur så berömda yrkesjägaren Feodor Maximainen som talar genom general Rappana. Vidare Eino Takkunen och många till.

○ ○ ○ Genom mångåriga studier av olika hundar – såväl norrbottenspetsar som finska spetsar – samt de undersökningar som författaren gjort vid bl a skapandet av våra provregler har en del synpunkter fått klarare belysning. En del nya hypoteser har också vuxit fram. Dessa rön kan ge oss vissa favörer i den fortsatta utvecklingen av den skällande fågel-

hunden och utjämna bl a finländarnas femfaldiga rasnummer vid landskamperna.

* Artikelförfattaren Rune Samuelsson med favorithunden Ukko och den legendariska gammeltuppen från Rissa. (Foto: Ruth Samuelsson).

För att kunna bedöma en hunds kapacitet som fågelhund och för att bli framgångsrik jägare, måste man ha de elementäraste kunskaperna om gråfågels beteende. Det som intresserar jägaren mest är fågelns flyktberedskap.

Senaste hösten fick de flesta av oss lära känna vad detta artbevarande beteendemönster i form av hög flyktberedskap betyder för den jaktliga utgången. Ofta trädde fågel inte alls och om den gjorde det så tålde den endast några enstaka skall.

Den allmänna flyktberedskapen har normalkurvans fördelning. I en normal fågelpopulation med mest ungfågel betyder det att en del har mycket låg flyktberedskap ("självmodskandidater"). Ju lägre förmågan är, dess lättåtkomligare blir fågel. Ju högre flyktberedskapen är, dess större chans har fågel att bli mycket gammal. De riktigt "svåra" gammeltupparna är just sådana fåglar. När föryngringen uteblir har hunden och jägaren att tampa med äldre fågel med utpräglade artbevarande beteendemönster. Jakten försvåras och ställer mycket stora krav på såväl hunden som jägaren.

HUNDEN OCH JÄGAREN

Flykten utlöses av många olika retningar och vid jakt är det en summaeffekt av faktorer såsom fågelns flyktberedskap, väder och miljö. Skygg fågel i hård vind och kort, klen skog är ogynnsamma faktorer. Ju lägre retningströskeln är, dess lättare utlöses flykten. Det finns fåglar med så låg tröskel att de "går på tomgång", vilket betyder att minsta störning utlöser en lång flykt. Etologerna menar att de medfödda utlösningmekanismerna vid upprepade retningar reagerar allt svagare, men att reaktionsberedskapen såsom flyktberedskap har ett konstant samband mellan retningen och retningsverkan. Ett djur som känner

* I juli har järpkycklingen ännu inte någon färdigutbildad flyktberedskap. Här gäller det istället att "sitta still och synas". (Foto: Lars-Erik Holmberg).

sig förföljt och förvärvar dåliga erfarenheter av hunden/människan får ett föränderligt förhållande till dessa och blir följaktligen allt svårare att komma "till tals med".

Det gäller för hunden/jägaren att bete sig på ett sådant sätt att flyktberedskapen inte utlöses till flykt. Ur fågelns synpunkt måste trädet erbjuda en tillräckligt säker tillflyktsort mot den skällande hunden. Eftersom såväl hunden som jägaren är flyktutlösande retrningsmekanismer får summan av deras retning inte överskrida gränsvärdet för flyktutlösningen. En god hund kan ha en sämre jägare till följeslagare, medan en sämre hund måste söka kompensation hos en skicklig jägare om deras gemensamma insats skall ge resultat.

Hunden och jägaren är också ställda under normalkurvans variation, vilket betyder att en del hundar och jägare är skickligare än andra. Talet att fågel inte "sitter för hund" måste således alltid gälla en enskild hund. Rent teoretiskt så finns det hundar som praktiskt taget alla fåglar "sitter för" och dels hundar som varken får en fågel att "träa" eller "sitta". Likadant jägare som sällan skrämmer en fågel och sådana som nästan aldrig får ett skottillfälle.

"SÖVER" FÅGELN

Hunden kan stimulera fågelns flyktberedskap i sänkande riktning, vilket alla erfarna jägare känner till. Man säger att hunden "sover" fågel. Det finns dokumenterade fall då hunden kunnat förmå en gammeltupp med hög flyktberedskap (hög — därför att den överlevt så länge) att eliminera flyktinstinkten till den grad att människan helt öppet kunnat gå fram till tuppen och att människan blivit så medveten om denna eliminering att hon redan på avstånd fått känslan av att tuppen inte kommer att flyga. Men för att sådant skall inträffa fordras en utomordentligt bra hund.

Den bistra verkligheten blir att hunden/jägaren måste uppvisa sådan skicklighet att de är i stånd att överlista fågelns nedärvda instinkt till överlevnad, som hos den äldre fågel dessutom förstärkts av vunna erfarenheter. I de yttersta fallen blir det en omöjlig uppgift även för den bästa kombinationen hund/jägare.

DEN FULLÄNDADE FÅGELHUNDEN

Den helt perfekta fågelhunden är den som är så bra att jägarens skicklighet blir den avgörande faktorn om det blir skottillfälle eller inte och det gäller på samtliga påträffade fåglar. Den hunden har ännu inte funnits och kommer förmodligen aldrig att finnas annat än rent teoretiskt. Den kan beskrivas som en hund som har så effektivt sök att den hittar samtliga fåglar som finns inom rimliga avstånd, som får de flesta fåglarna att träa och under berömvärd skalgivning med exakt markering förmår kvarhålla dem tills jägaren under alla förhållanden hinner få skottillfälle. Dessutom att när så behövs kunna förfölja en fågel och få ett förnyat skall på varje inom rimligt avstånd (1/2 — 1 km) träande fågel. Utöver detta måste den vara snabb och uthållig samt lydig och samarbetsvillig och inte begå några fel.

De skällande fågelhundarnas förfäder har i årtusenden använts som trädsköllare på främst pälsvilt. Aveln har säkert varit styrd till de bästa jakthundarna och förmodligen varit effektivare än i dag. Den goda jakthunden gav större lön för jaktmoden som ofta var ett livsvillkor. De som jaktligt var oanvändbara (gäller alla utom drag-, vall- och vakthund) gallrades bort. Därför har trädsköllaren tidigare haft högre allmän jaktkapacitet än i dag, vilket gäller speciellt för medelhunden.

Den nutida avelns målsättning är att av trädsköllaren göra en specialiserad skällande fågelhund. Finländarna har arbetat med detta i snart ett sekel. Frågan är om de över huvud taget — eller i vilken utsträckning — lyckats i sina föresatser. I viss mån har den envetna exteriöraveln, som ibland varit oändamålsenlig, verkat hämmande på den jaktliga utvecklingen.

* Artikelserien om den skällande fågelhunden refererar bl a till Eino Takkunen. Eino Takkunen vistades i Sverige för att hjälpa till vid skapandet av de svenska jaktprovsreglerna. Här ses han undervisa Staffan Forslund (t v) om tjäderjaktens "mysterier". (Foto: Rune Samuelsson).

INTE BÄTTRE JAKTLUST

Skillnaden mellan finsk spets och norrbottenspets som fågelhund finns i den frågeställningen. Genom att följa den finska spetsens jaktliga utveckling och studera dagens bästa hundar från respektive ras, får man svaret på frågan. Det kan fastställas att den finska spetsens allmänna jaktlust inte förbättrats, ej heller dess väderkorn eller övriga sinnen. Snabbheten och uthålligheten har förbättrats i de fall då aveln gett en mera formfulländad hund — därför att formens och funktionens grundläggande enhet och självklara oskiljaktlighet är ett ofrånkomligt faktum. Den finska spetsen har fått en lägre skalltröskel, d v s den har blivit "skälligare" och har därför lättare att ge skall på svaga retningar, vilket jaktligt är en fördel. Men den i särklass viktigaste skillnaden är att vissa individer av finsk spets fått förmågan att "stå" inför lyftande, bortflygande eller träande fågel. Det är den förmågan som skiljer rasernas toppindivider från varandra. Därför måste man tillstå att finländarna delvis lyckats i den jaktliga aveln och att dagens bästa hundar är bättre än de bästa från sekelskiftet. Om så inte vore fallet, skulle det vara helt bortkastad möda att syssla med framåtsyftande jakthundsavel, som kunde då bedrivas i enbart konserverande syfte.

"IDIOTFÖRFÖLJARE"

Varje hund som kan ge ståndskall mot en öppet sittande fågel i tio minuter, kan vid prov ta bortåt 100 poäng om den har maximal tur. Den behöver varken ha stor förmåga att

finna fåglar eller utpräglade skällande fågelhundsegenskaper om den bara är en "idiotföljare" som konsekvent och utan större beräkning springer efter varje flygande fågel. Vid sök kan en sådan hund ha turen att springa rakt på en fågel som sätter sig öppet på närmaste kvist. När man sedan stöter den så kan den flyga endast en kort sträcka eller också (orre) drar den med sitt kackel hunden åter till sig. Vid maximal tur kan detta upprepas flerfaldiga gånger i följd. Av detta framgår att vårt sätt att mäta (provregler) våra hundars prestationsförmåga är ett mycket grovt instrument som endast ger en finger-visning om hundens verkliga jaktförmåga. Därför gäller det vid aveln att veta mera än så om den tilltänkta parningshunden, om målsättningen är att skapa en mera fulländad skällande fågelhund än de vi i allmänhet har i dag.

I nästa avsnitt behandlas hundens sätt på jaktstigen.

Från lokalklubbarna

Övre Norra

av TORE STRANDGÅRD

☐ ☐ Den långa polcirkelskymningen är över. Ljuset återvänder och nu väntar soliga, bländande vårvintervidder med en eller annan sprattlande röding på den vita snön.

☐ ☐ Men även en och annan unghund har sett dagens ljus och förväntningarna är stora. En vacker och jaktligt lovande unghund i grovstammig urskog med många fullfjädrade kroknäbbar är hundmannens/jägarens önskedröm.

☐ ☐ Men innan den dagen måste vi syssla även med andra ting. Framför allt bör vi ägna vår hundklubb lite omsorg och ibland ge den ett extra handtag. Nisse i Haparanda kan tjäna som en god förebild. Förutom hans hjälpande hand i ett och annat har han under året som gått värvat över tjugotalet nya medlemmar. Medlemsvärvningen är en synnerligen viktig sak. Många medlemmar ger en stark lokalklubb och främjar därmed vår gemensamma målsättning: En duktig och vacker hund som gör vår jaktstig soligare, gladare och minnesrikare.

☐ ☐ Vår lokalklubb är den största "valpexportören". Vi har de flesta av de större uppfödarna. Men våra ärade uppfödare — det förpliktar också! Utöver att Ni inte ska sälja annat än prima valpar, måste Ni se till att dessa — liksom avelsdjuren — kommer fram till "dagens ljus" d v s kommer under den allmänna granskningen och visar sig på utställningar och jaktprov. Det är en säljares skyldighet att visa upp sina produkter. Bara den ansvarskännande och seriösa uppfödaren har lokalklubben bakom sig.

☐ ☐ Det är allas vår plikt att det kommer hundar till riksutställningen, som denna gång går på vår mark. Dessutom bör norrbottenspetsägarna och uppfödarna uppmärksamma rasens generalmönstring i Kemi den 4 april. Vi är rasens danare och som sådana bör vi visa finländarna hur våra hundar är beskaffade och därmed påverka till stabiliseringen av den numera gemensamma rasen.

☐ ☐ Sedan är det bara att hoppas på en god fågelförnygring. Det finns trots allt en hygglig stam av både tjäder och orre och trösten är att så dåligt fågelår som det sista inträffar högst en gång på ett decennium.

☐ ☐ Många nya, friska medlemmar till vår lokalklubb och väl mött i Kalix!

Norra

av BÖRJE NILSSON

☐ ☐ På annan plats i detta nummer av "Ståndskall" lämnas en redogörelse för vissa redaktionella ändringar av vår tidning. En del av det nya består i att man tilldelat varje lokalklubb en alldeles egen sida i tidningen. På några håll har också lokalredaktörer redan utnämnts. För SF-norra har jag lovat att på försök åta mig uppgiften. I första hand för detta nummer och i avvaktan på att vårt årsmöte fattar beslut i ärendet.

☐ ☐ Det var någon gång i slutet av december, när vintern var som mörkast, som jag första gången hörde talas om de kommande förändringarna och blev tillfrågad om jag tillfälligt ville ta på mig att svara för lokalklubbens sida i tidningen. Jag lovade att fundera på saken ett tag, ville inte bestämma mig på en gång, hoppades att man skulle hitta någon annan med mera kunskande, erfarenhet och intresse. Reaktionsmönstret känns väl igen av de flesta som vistas i "ytterkanten" av en ideell verksamhet — man är så rädd att dra på sig arbete och ansvar, men samtidigt har man litet dåligt samvete för att man aldrig ställer upp utan bara passivt ser på och ibland t o m kritiserar de här få som måste göra allt jobb. Och så står man där och kan inte riktigt säga varken ja eller nej.

☐ ☐ Så rann tiden bara bort och det blev februari och den ovillkorliga dagen för presstopp kom allt närmare.

☐ ☐ Lördagen den 7 februari hade vår ordförande Gert Laestander lyckats samla några av oss till ett högst inproviserat krismöte i Arvidsjaur för att resonera genom tidningsfrågan. Vi diskuterade en hel del om hur det hela skulle läggas upp, vad vår sida i tidningen borde innehålla för att på bästa sätt serva lokalklubbens medlemmar, aktivera klubbarbetet samt i bästa fall även tillföra verksamheten i sin helhet något positivt.

☐ ☐ Vi enades om att vår sida i tidningen först och främst måste innehålla en del matnyttiga fakta för medlemmarna, samt att innehållet dessutom borde planeras på lite längre sikt så att medlemmarna efterhand blev vana vid en viss rytm i den nödvändiga informationen.

☐ ☐ Vi tyckte att en "ärgång" av vår sida förslagsvis kunde disponeras på följande sätt:

NR 1 Utgivning månadsskiftet februari—mars

Innehåll: Presentation av eventuella förändringar i verksamheten för det nya året.
Annonsering av årsmötet.
Annonsering av utställning och andra eventuella aktiviteter under våren.

NR 2 Utgivning månadsskiftet maj—juni

Innehåll: Referat från årsmötet.
Referat och synpunkter från ev vårutställningar.
Presentation av uttagningsregler för skalkungtävlingen.
Preliminära tider för bruksprover.

NR 3 Utgivning månadsskiftet aug—sept

Innehåll: Inför årets jaktsäsong; Allmänna tips och synpunkter till nya medlemmar, uppgifter om fågeltillgången i länet, inom lokalklubbens medlemsområde, och på eventuella gemensamma klubbmarkeringar.
Annonsering av eventuella trivseltämnade klubbarrangemang.

Definitiv annonsering av lokalklubbens bruksprover.
Inför skallkungtävlingen.

NR 4 Utgivning december månad

Innehåll: En summering av det gångna året.

Referat och resultat från bruksprover och skallkungtävling m m.

☐ ☐ Men ta nu för all del inte den här skissen över hur lokalsidan skall disponeras som något slutgiltigt, betrakta det bara som ett förslag till hur man skulle kunna tänka sig en del av innehållet.

☐ ☐ Det är ju till och med möjligt att årsmötet har beslutat om något helt annat redan före utgivningen av detta nummer. Men en sak torde inget årsmöte i världen kunna rubba på, och det är det här: Om en klubbtidning av vad slag det vara må skall kunna hållas levande och fylla sin uppgift är det angeläget att medlemmarna själva på olika sätt bidrar till tidningens innehåll. Och här räcker det nog inte med att enbart utse ansvariga lokalredaktörer. Bidragen till vår sida måste i de flesta fall komma från medlemmarna i form av idéer, synpunkter och förslag, i form av aktiviteter som kan refereras och analyseras, i form av en levande verksamhet som kan locka nya medlemmar till vår klubb, till vårt sätt att utnyttja en del av tiden.

☐ ☐ På vårt improviserade möte i Arvidsjaur kom vi bl a in på frågan om hur man skulle aktivera den här gruppen av spetsägare som gärna skulle vilja ha några andra kontakter än de med hunden, bössan och skogen eller bara grannen som också rastar sin jycke på kvällarna. Och så kom den här idéen; Varför inte på försök arrangera någon form av Nybörjarprov för trädsköllare. Ett prov under t ex en timme där ägaren kunde få lite tips om hur ett jaktprov går till, vilka prestationer som bedöms vad som krävs för en 1:a i öppen klass, hur man blir medlem i klubben om man inte redan är med o s v. Ja det här är bara en idé som vi fick – vad tycker Du? Och kom ihåg en sak, om inte bidragen från Norra ryms på vår sida i tidningen kan vi säkert få in dem på något annat ställe eller i något annat nummer.

☐ ☐ Min adress är Börje Nilsson, Varvsgatan 24 D 951 00 Luleå. Tel bostaden 0920/190 81 eller arbetet 0920/100 90.

☐ ☐ Hör av Dig med klubbnytt från Norra.

Södra

av BO PÅHLSSON

☐ ☐ SFN:s södra lokalklubb kan se tillbaka på ett gott verksamhetsår. Våra hundar har hävdats sig väl i såväl jaktprovssammanhang som på utställningar. Mest framgångsrika på jaktprov har varit vinnaren i skallkungtävlingen Siriklin Sippi, äg Karl-Gustav Ekroos, Skinnskatteberg och 3:e pristagaren i samma tävling, Röjbackens Noppe, äg Robert Nordlander, Sveg. Ägare och uppfödare är bara att gratulera. Vi kan också konstatera att utställningsdeltagandet likaså varit gott. Största deltagarantalet hade utställningen i Rättvik som för vart år visar upp allt fler hundar också av våra raser. Denna gång visades 12 st finska spetsar och 11 norrbottenspetsar.

☐ ☐ Klubben har cirka 115 st medlemmar bosatta från Härjedalen i norr till Skåne i söder. Antalet medlemmar är närmast oförändrat jämfört med föregående år. Att antalet förblir oförändrat beror inte på att medlemsvärningen varit dålig utan snarare på att flykten från klubben varit lika stor som medlemsvärningen. Detta förhållande är mycket otillfredsställande och vi har inom styrelsen försökt att analysera orsakerna och hur vi skall

Holavedens vandringspris

Holavedens vandringspris är ett nyuppsatt pris hos SFN/Södra. Priset utgörs av ett kopparstick av en tjädertupp och har skänkts av Gunnel Boberg och Stellan Ståhling. Det gäller för både finsk spets och norrbottenspets.

Den hund som under året uppnått högsta sammanlagda poängsumman vid jaktprov anordnade av SFN/Södra, oavsett antal starter, behåller priset på ett år. Namnplatta och inskription bekostas av hundägaren.

Priset erövrar för alltid av den hund som först tar tre inteckningar.

Poängbedömning sker enligt följande:

Jaktprov på skogsfågel

1:a pris elitklass	10 poäng
1:a pris öppen klass	8 poäng
2:a pris elitklass	8 poäng
2:a pris öppen klass	6 poäng
3:e pris elitklass	6 poäng
3:e pris öppen klass	4 poäng

Jaktprov på fasan

1:a pris elitklass	8 poäng
1:a pris öppen klass	6 poäng
2:a pris elitklass	6 poäng
2:a pris öppen klass	4 poäng
3:e pris elitklass	4 poäng
3:e pris öppen klass	2 poäng

Holavedens vandringspris (inteckning) gick 1975 till Int SF o S Uch SF o S Jch Siriklin Sippi, ägare K-G Ekroos, Skinnskatteberg. Sippi uppnådde 34 poäng.

komma till rätta med problemet. Vi tror inte att det är möjligt att få den rätta känslan för klubben bland de nya medlemmarna p g a de stora avstånden. Inte många har ett så brinnande intresse att de är beredda att resa 50–60 mil för att komma på ett årsmöte eller en utställning. Kort sagt: Klubbens verksamhetsområde är för stort.

☐ ☐ Vid en genomgång av medlemsförteckningen kan vi konstatera att flertalet medlemmar är bosatta inom Kopparbergs län (27 medlemmar), Gävleborgs och Värmlands län (båda med knappt 25 medlemmar). Dessa län har definitivt så pass många medlemmar att de kan utgöra självständiga klubbar. Mitt förslag är nu att södra lokalklubben delas i fyra klubbar som exempelvis får följande verksamhetsområden:

1) Gävleborgs län (med Uppland).

2) Dalarna (med Västmanland och Härjedalen).

- 3) Värmland (med Dalsland och Bohuslän ev. Västergötland).
 4) Sydsvenska lokalklubben, slutligen, verksamhetsområde blir landskapen söder om Mälaren.

- ☐ ☐ De tre förstnämnda lokalklubbarna får inte större verksamhetsområden än att medlemmarna kan hålla hygglig kontakt med varandra. Avstånden till årsmöten och utställningar skall som regel inte behöva överstiga 20 mil.
☐ ☐ Den sydsvenska lokalklubbens verksamhetsområde är fortfarande för stort, men kan med hänsyn taget till att det inom området finns endast 25-talet medlemmar, knappast i nuläget delas upp ytterligare.
☐ ☐ Vad som nu är angeläget är att så många medlemmar som möjligt ställer upp på årsmötet i Falun den 20 mars, så att vi tillsammans grundligt får diskutera förslaget. Om mötet bifaller kan interimssammanträden hållas efter årsmötet så att de nya lokalklubbarna får en så snabb start som möjligt. Det finns så många duktiga medlemmar inom respektive område att det är min övertygelse om att det hela ska lyckas.
☐ ☐ Därför, alla medlemmar i SFN:s södra lokalklubb, möt upp mangrant till såväl årsmöte som den därpå följande utställningen.

Bestämmelser för Ukko Kennels vandringspris "UKKOPRISET"

Nya vandringspris

Ruth och Rune Samuelsson

Priset utdelas årligen vid SFN:s riksårsmöte till den hund av raserna finsk spets eller norrbottenspets som uppnått högsta poäng enligt nedan:

Utställningar:

BIS vid SKK eller motsvarande utställning i övriga länder	5 poäng
BIR vid SFN:s eller SPJ:s riksutst. BIG vid SKK el motsv.	4 poäng
INT, NORD Ch, BIS öv utställning 1:a pris avelsklass	3 poäng
BIR övriga utställningar eller championat	2 poäng
BIR 2:a eller BIM	1 poäng

Jaktprov

Nordisk Mästare, Skallkung eller jaktprovschampionat	5 poäng
CACIT	4 poäng
1:a pris i elit- eller segerklass. Landskampsdeltagande	3 poäng
2:a pris i elit- eller segrarklass 1:a pris öppen klass	2 poäng
3:e pris i elit- eller segrarklass 2:a pris öppen klass	1 poäng

Från samma tävling räknas endast den högsta poängen. Championaten räknas dock för sig.

Priset erövrar för alltid av den hund som vid 1980 års riksårsmöte erhållit högsta sammanlagda poängsumman.

Alla svenska hundar tävlar utan anmälan om priset och SFN har att ombesörja poängberäkningen samt publicera resultaten i tidskriften.

Priset gäller för tävlingsåren 1975-1979 och utdelas första gången vid 1976 års riksmöte.

Den som uppnått högsta poängsumman för året, behåller priset ett år och har att bekosta önskad inskription samt återställa det till SFN:s nästkommande årsmöte.

Bestämmelser för SFN:s vandringspris "TILL UNOS MINNE"

Nya vandringspris

Priset utdelas vid SFN:s riksårsmöte till den som uppnått högsta poäng enligt nedan. Man äger rätt att delta i tävlingen med ägda eller uppfödda hundar av raserna finsk spets och norrbottenspets.

Utställningar

BIR vid riksutställningar	3 poäng
Utställningschampionat	2 poäng
BIR	1 poäng

Jaktprov

Nordisk Mästare eller Skallkung	5 poäng
Jaktprovschampionat	4 poäng
Cacit eller landskampsdeltagande	3 poäng
1:a pris elit eller segrarklass	2 poäng
2:a pris elit eller segrarklass 1:a pris öppen klass	1 poäng

Priset erövrar för alltid av den som till 1980 års riksmöte uppnått högsta sammanlagda poängsumman.

Alla svenska hundägare tävlar utan föregående anmälan om priset och SFN har att ombesörja poängberäkningen samt publicera resultaten i tidskriften.

Priset gäller för tävlingsåren 1975-1979 och utdelas första gången vid 1976 års riksmöte.

Den som uppnått högsta poängsumman för året, behåller priset ett år och har att bekosta önskad inskription samt återställa det till SFN:s nästkommande årsmöte.

Medaljregnet

Så här föll medaljregnet inom SFN 1975. Erövrade vandringspriser utdelas vid årsmötet i Kalix den 10 april.

UNOS MINNE

K-G Ekroos, Skinn-skatteberg	27 poäng
Robert Nordlander, Sveg	9 poäng
Ruth o Rune Samuelsson, Gällivare	8 poäng

KENNEL NÅBSENS VANDRINGSPRIS

N o S Uch o S Jch
 Tjibas Micke S 834/69, äg Nils Jonsson, Syssleback
 17 poäng

Tjibas Micke vinner priset för alltid.

KENNEL NÅBSENS JCH-PRIS

N o S Uch o S Jch Tjibas Micke S 834/69, äg Nils Jonsson, Syssleback, vinner priset för alltid.

UKKO-PRIS

Int SF o S Uch S o Jch Siriklin Sippi SF 11569/68, äg K-G Ek- roos, Skinnskatteberg	17 poäng
Int o Nord Uch Ukkos Penu S 29934/71, äg Stig Brännvall, Hak- kasbyn	15 poäng
N o S Uch o S Jch Tijbas Micke S 834/69, äg Nils Jons- son, Sysslebäck	13 poäng
S Jch Röjbackens Noppe S 2777/72, äg Robert Nordlander, Sveg	12 poäng

Bär du klubbnål?

Som medlem i SFN bör du förstås bära klubbnål — ett stiliserat spets huvud i silver. Nålen kan köpas genom lokalklubbarnas kassörer.

Klubbnytt

PRELIMINÄRA JAKTPROV 1976:

Övre Norra	Gällivare — Tarendö	18 — 19 sept
	Svappavaara — Vittangi	18 — 19 sept
	Gällivare (Internationellt)	26 — sept
	Haparanda	25 — 26 sept
	Gällivare — Skalkungtävling	9 — 10 okt
Norra Mellersta	Arvidsjaur	18 — 19 sept
	Malå	11 — 12 sept
	Storuman (Internationellt)	25 — 26 sept
	Vännäs	2 — 3 okt
Södra	Boxholm	4 sept
	Borensberg	5 sept
	Sysslebäck	11 — 12 sept
	Hällefors	18 — 19 sept
	Sveg (Internationellt)	25-26 sept

LANDSKAMPEN

Finland står som värd vid årets landskamp som preliminärt kommer att gå i Valkeala den 30 oktober. Anledningen till det sena datumet är att man väntar tills älgjakten är slut innan man arrangerar tävlingen. Detta innebär att landskampsdeltagarna har en hel del tid på sig för att träna sina hundar efter uttagningen vid Skalkungtävlingen.

NYA UTSTÄLLNINGSGREGLER

Unghundsklass:

Nedre åldersgränsen ändrad till nio månader, d v s i klassen tävlar hundar som uppnått nio men icke 15 månaders ålder.

Deltagande i segrarklass:

Här har vi jämställts med hundar av drivande raser. För deltagande i segrarklass på utställning krävs att hunden erhållit minst 2:a pris i öppen klass vid jaktprov med skällande fågelhundar eller minst 2:a pris vid jaktprov på älg. Regeln kan tyckas hård men bör stimulera jaktprovsdeltagande och kommer alltså att innebära att endast jaktprovsmeriterande hundar kan erövrä certifikat.

Certifikat:

Regeländringen innebär en framgång för SFN. Det är inte längre ägarens ekonomi som avgör om och när en hund skall erövrä ett certifikat utan enbart hundens aktuella utställningsstatus.

Championatbestämmelser:

Utställningschampionatet kräver nu: Tre certifikat och längst 1:a pris i öppen klass på jaktprov med skällande fågelhundar eller lägst 2:a pris vid jaktprov på älg. Jaktprovschampionatets är oförändrade: Tre 1:a pris i elitklass på jaktprov med skällande fågelhundar jämte lägst 2:a pris på utställning, eller: Två 1:a pris i elitklass på jaktprov med skällande fågelhundar jämte ett certifikat på utställning. Bestämmelserna innebär att kravet på ett 2:a pris i elitklass för utställningschampionatet har ändrats till ett 1:a pris i öppen klass.

LARS-ERIK HOLMBERG
Sekreterare

Två tikvalpar

f 3/11 1975

efter utställnings- och jaktprovsmeriterade föräldrar:

Int o Nord Uch Ukkos Penu — Finnskallets Tessa.

Hösten 1975 sköts fågel för samtliga helsyskon i en tidigare kull (födda i februari 1975).

Hänvändelse till:

FINNSKALLETS KENNEL

Tel 0951/104 89

Vi ställer ut i Kemi!

Den 4 april 1976
blir det en stor spetsutställning i
Kemi, Finland

Utställningen blir en generalmönstring av norrbottenspets, för att bilda underlag för en svensk-finsk detaljgranskning av norrbottenspetsens rasstandard. Svenska kennelklubbens representer ska närvara vid mönstringen.

För att få en värdefull jämförelse mellan svenska och finska hundar är det nödvändigt med en bred uppslutning från svensk sida.

Svenska norrbottenspetsar har ofta mycket bra färg och päls — ställ upp och bekräfta det!

Finska hanhundar är 44–45 cm höga — ställ upp även med stora, svenska hundar!

Även ringen för finsk spets beräknas bli stor. Ställ upp med din finska spets och medverka till utvecklande jämförelser mellan svenska och finska hundar!

Domare:

Rune Samuelsson — norrbottenspets

Juhani Hirvilä — finsk spets

Alla kan inte vinna en utställning, men de deltagande kan tillsammans medverka till en vinst på sikt — **BÄTTRE OCH ÄNDAMÅLSENLIGARE HUNDAR**. För att nå det målet krävs en bred uppslutning. **STÄLL UPP FÖR DET STORA MÅLET!** Gör resan till Kemi som en angelägen uppgift! Låt utställningsvårens motto bli: **VI STÄLLER UT I KEMI!**

Gör din anmälan senast den 20 mars till: **Rolf Henriksson**
Karihaara 245
sf 942 00 Kemi
Tel. Kemi 136 31

Ståndskall får lokalredaktören

Med utgångspunkt från enkäten i fjol (redovisad i nr 3/75 av Ståndskall) och i samråd med redaktören och ansvarige utgivaren har SFN:s styrelse fastställt följande ramar för medlemstidningen.

Tidskriften ska heta Ståndskall och ha till målsättning att som medlemsorgan vara informativ och enbart komplettera övriga jakt- och hundtidskrifter. Den ska främst verka internt och i första hand behandla och driva frågor som väl svarar mot klubbens stadgaeliga målsättningar. Tidskriften ska utåt tillvarata medlemmarnas intressen och i övrigt verka för den inre sammanhållningen.

Allmänna ramar

1. Redaktionskommittén ska t v bestå av Staffan Forslund, Lars-Erik Holmberg och Bernt Karlsson, vilka också är ansvariga för detaljplaneringen.
2. Redaktören svarar för redigeringen.
3. Styrelsen svarar för ledaravdelningen.
4. Tidskriften utges t v med fyra nummer per år om totalt cirka 120 sidor. Kostnad: högst 15 000 kr/år.
Tidskriften utkommer till lokalklubbkassörerna enligt följande:
Nr 1: omkring 10 mars
Nr 2: omkring 10 juni
Nr 3: omkring 10 augusti
Nr 4: omkring 10 december

Obs! Manusstopp en månad före utgivningsdatum.

5. Samtliga lokalklubbar får egen spalt i tidskriften (cirka en sida i varje nummer) och har att utse referenter.

Tre av fyra lokalklubbar har meddelat sina val av lokalredaktörer till Ståndskall:

Övre norra	— Tore Strandgård, Lappgatan 42 B, 981 00 Kiruna. Tel. 0980/164 17.
Norra	— Börje Nilsson, Varvsgatan 24 D, 951 33 Luleå. Tel. 0920/190 81.
Södra	— Bo Pahlsson, Kestorp, 370 30 Rödeby. Tel. 0455/484 30.

6. Samtliga medlemmar har rätt att publicera sig i tidskriften.
7. Annonsering i tidskriften bör uppmuntras.
8. Redaktionskommittén ska upprätta detaljramar för tidskriften och i god tid beställa artiklar av i ämnet väl insatta skribenter. Osakliga eller inkorrekt artiklar bör inte publiceras.
9. Publicering av jaktprovs- och utställningsresultat samt vandringsprisernas vinnare sköts av avelsråden.
10. Lokalklubbarna bör göras medvetna om vilken informationsmöjlighet tidskriften ger vad gäller bl a jaktprov och utställningar.

Pass på!

- Du som slarvat bort dina klubbtidningar!
- Du som är ny i klubben och snabbt vill sätta dig in i verksamheten!

Nu finns det chans att köpa gamla exemplar av Den skällande fågelhunden (klubbtidningens namn fram till 1975). Det enda du behöver göra är att skriva till

Lars-Erik Holmberg
Fältspatstigen 17
951 64 Luleå

samt tala om vad du heter och vilket/vilka exemplar du vill ha. Lars-Erik skickar då tidningarna på posten och bifogar ett inbetalningskort på vilket du kan skicka pengar direkt till riksklubbkassören.

Priset på de gamla klubbtidningarna är 5:— kr/st.

Följande nr och årgångar av Den skällande fågelhunden finns att köpa:

Nr 1/71
Nr 2/73
Nr 3/73—74
Nr 1/74
Nr 2/74
Nr 3/74—75
Nr 1/75
Nr 2/75

Passa på tillfället! Lagret är starkt begränsat. Särskilt vad gäller 75 års årgång.

Ps! Naturligtvis går det att ringa in beställningarna till Lars-Erik också. Tel. 0920/998 08.

JAKTPROVSRESULTAT

SFN/Övre Norra har skickat in följande kompletterande jaktprovresultat i öppen klass 1975.

Arvidsjaur den 22 november
RAMI S 57741/73, äg P-E Laestander, Arvidsjaur 81 poäng — 1 pris.

Gällivare den 25 november
UKKOS AKKA S 11520/73, äg Ruth o Rune Samuelsson, Gällivare 67 poäng — 2 pris.

UTSTÄLLNINGRESULTAT

I nr 3/75 av Ståndskall presenterades utställningsresultat per den 1 september 1975. Följande resultat har tillkommit:

SKK Utställning i Stockholm 1/11 1975. Domare Arne Samuelsson.

FINSK SPETS

Hanhundar

MICKU S 16636/73. Äg I Nilsson, Melanbergsväg 21, Tyresö, 1 ökl, 1 skl.
VIPPE SF 241846/72. Äg L Perbro, Alvkvarnsväg 157, Spånga, O ökl.

Tikar

TARJA S 61142/74. Äg P G Johansson, Sjömyra, Delsbo, 1 ukl, 1 ukk, hp, 1 skl, ck, cert, hp, Bir-1.
METSÄMIEHEN ANU SF 19994L/74. Äg A-B Fredricsson, Alvestad, Lingham, 1 ökl, ck, hp, Cacib, Bir-2.
MINNA S 14443/73. Äg S Ståling, Nykvarn, Vikingstad, 1 ökl, 2 skl, ck, hp, 1 jkl, hp, Bir-3.
SINJA S 48429/72. Äg A-M Croneström, Vikingaväg 47 C, Sundsvall, 2 ökl.

SKK Utställning i Göteborg 6/12 1975. Domare B O Jahnsson.

Hanhundar

SAKKO S 10486/75. Äg S Ståhling, Nykvarn, Vikingstad, 1 ukl, 1 ukk.

KRONOHOF S KIM SF 23550/71. Äg T Johansson, Box 36, Tallsjö, 1 ökl, 1 skl, ck, hp, cert, 1 jkl, hp, Cacib, Bir-1.
PENTTI S 12817/73. Äg J Svenning, Pl 3505, Kullavik, 1 ökl, 2 skl, ck, hp, Cacib-R, Bir-2.

Tikar

RITZA S 1038/75. Äg M-B Andersson, Pl 9002, Buerås, Onsala, 2 ukl.
METSÄMIEHEN ANU SF 19994L/74. Äg A-B Fredricson, Alvestad, Lingham, 1 ökl, ck, hp, Bir-3.

NORRBOTTENSPETS

ALJO S 1159/74. Äg Hans Olsson, Halmstad, 1 ökl, ck, cert, Bir-1, cacib.

Gällivare 9/3 1975. Domare Rolf Lundman.

Hanhundar

KIM S 13404/74. Äg Bertil Johansson, Gällivare, 1 ukl, 2 ukk.
PAM S 23958/74. Äg Lars Tåqvist, Storgatan 68, Malå, 1 ukl, 1 ukk.
BIR S 23507/73. Äg Arne Lundmark, Malå, 2 ökl.
JACK S 17640/72. Äg Bengt Henriksson, Kiruna, 1 ökl, 1 skl, cert, hp, Bir-3.
TJÄDERMARKENS POPPE S 45002/71. Äg Börje Stridsman, Tärändö, 1 ökl.
TERHU S 4168/74. Äg Kjell Rosberg, Sorsele, 3 ökl.
TJÄDERMARKENS MURRE S 37759/73. Äg Inge Johansson, Männikkö, 1 ökl, 3 skl.
TJÄDERMARKENS PENI S 45001/71. Äg Georg Larsson, Hakkasbyn, 1 ökl, skl-R.
TJÄDERMARKENS UKKO S 58712/73. Äg Sven-Erik Wiren, Gällivare, 3 ökl.
UKKOS NEPPE S 07519/71. Äg Karl Krekula, Tärändö, 1 ökl, 2 skl, ck, hp.
UKKOS NIKKE S 11501/72. Äg Sten Karpinen, Kiruna, 3 ökl.
UKKOS PEKKA S 29933/71. Äg Anselm Samuelsson, Brännmyra, Lansjärv, 2 ökl.
Int nord U CH UKKOS PENU S 29934/71. Äg Stig Brännvall, Hakkasbyn, 1 chkl, ck, hp, 1 jkl, hp, Bir-1, Bis.

Tikar

PENNI S 4672/74. Äg Sven o Gustianne Springare, Gällivare, 1 ukl, 3 ukk.
TITTI S 15727/74. Äg Melker Henriksen, Slingervägen 18, Kalix, 1 ukl, 2 ukk.
TJÄDERMARKENS TANJA S 14181/74. Äg Mats-Ola Wennström, Hakkasbyn, 1 ukl, 1 ukk, hp, skl-R.
UKKOS MARJA S 12329/72. Äg R o R Samuelsson, Gällivare, 1 ökl, 2 skl, ck, hp, Bir-4.
UKKOS ZILVA S 58285/73. Äg Stig Brännvall, Hakkasbyn, 2 ökl.
DIANA S 23038/73. Äg Monica Larsson, Sandträsk, 1 ökl, 3 skl, ck, hp, Bir-R.
JENTA S 47179/71. Äg Viljo Mäkinen, Koskullskulle, 1 ökl.
LAIKA S 7189/73. Äg Sören Wennberg, Skaulo, 1 ökl, 1 jkl, hp.
PIKUN TYTTI SF 24357/73. Äg Monica Larsson, Norriån, 1 ökl, 1 skl, cert, ck, hp, Bir-2.

RESULTAT FRÅN UTLANDET

Åbo, Finland 7 september

TJIBAS DOCKAN (nobs), äg Margit Levi, Päråd, 1 ökl, ck, hp, Bir-1.

Hamar, Norge 20 september

TJIBAS DOCKAN (nobs), äg Margit Levi, Päråd, 1 ökl, 1 skl, cert, cacib, Bir-1.

Tönsberg, Norge 13 april

FENNO KAUNIS, äg Georg Dahlgren, Bengtsfors, 2 ak.

Jessheim, Norge 25 maj

FENNO KAUNIS, äg Georg Dahlgren, Bengtsfors, 1 ak, 1 vk, cert, Bir-1.

Oslo, Norge 31 augusti

FENNO KAUNIS, äg Georg Dahlgren, Bengtsfors, 1 ak, 2 vk.

Oslo, Norge 28 september

FENNO KAUNIS, äg Georg Dahlgren, Bengtsfors, 1 ak, 1 vk, cert, Bir-1.

Oslo, Norge 2 november

FENNO KAUNIS, äg Georg Dahlgren, Bengtsfors, 1 ak, 1 vk.

Vad kostar det att annonsera i Ståndskall?

1/1 sida 250: — kr
1/2 sida 140: — kr
1/4 sida 80: — kr

Obs! För annonser med bilder tillkommer reprokostnader.

JAKTPROVSRESULTAT

SFN/Södra har inkommit med kompletterande resultat från höstens jaktprov.

Öppen klass:

FENNO FINUS, äg Pia Aspegren, Åby, 68 p — 2 pris.
RÖJBÄCKENS TOPI, äg K-G Ekroos, Skinnskatteberg, 78 p — 1 pris.
RÖJBÄCKENS SEIJA, äg K-G Ekroos, Skinnskatteberg, 63 p — 2 pris.

Rättelse:

I ståndskall nr 3/75 hade PARRO (nobs), äg J Martinsson, Lima fått fel poängsumma i jaktprovresultatlistan. Rätta siffror: 62 p — 2 pris.

NY DOMARE

Anna-Lisa Olofsson, Storuman, har auktoriserats som utställningsdomare för finsk spets och norrbottenspets. Redaktionen gratulerar och önskar lycka till. Samtidigt uppmanas lokalklubbarna att i ökad utsträckning anlita specialdomarna. Dels därför att specialdomarna besitter stor kunskap om respektive hundraser — dels därför att det är SFN:s skyldighet att ge dessa domare, särskilt nybakade, rutin.

INTE FÄRDIGT

Tolkningssvårigheter och oklara definitioner sedan SKK redigerat om älgprovsreglerna har kraftigt bidragit till att behandlingen av höstens älgprov försenats. När detta skrivs meddelas att ett halvt dussin norrbottenspetsar och finska spetsar provats på älg, varav några hundar nått betydande framgångar. Förhoppningsvis blir resultaten officiella i tid för att kunna publiceras i Ståndskall nr 2/76.

NORRBOTTEN-SPETSEN FÖRBI

Antalet registreringar av finska spetsar sjönk i fjol från 352 till 284 jämfört med 1974. Detta enligt Svenska kennelklubbens registreringsstatistik. Registreringarna av norrbottenspets ökade till 343 vilket är den högsta siffran någonsin. 1974 registrerades 278 norrbottenspetsar. Det är första gången som det registrerats fler norrbottenspetsar än finska spetsar.

I Finland ökar norrbottenspetsen ännu snabbare än i Sverige. 1974 registrerades 44 norrbottenspetsar — 1975 var siffran 138!

ANVÄND POSTGIRO

Det är dyrt att skicka pengar per post, men minst dyrt är det att skicka slantar på postgiro. Använd därför detta betalningssätt när ni ska skicka pengar till SFN eller lokalklubbarna.

SFN:s postgiro är **48 84 75-5** (Rolf Norstedt, Skolvägen 7, 790 23 Svärdsjö).

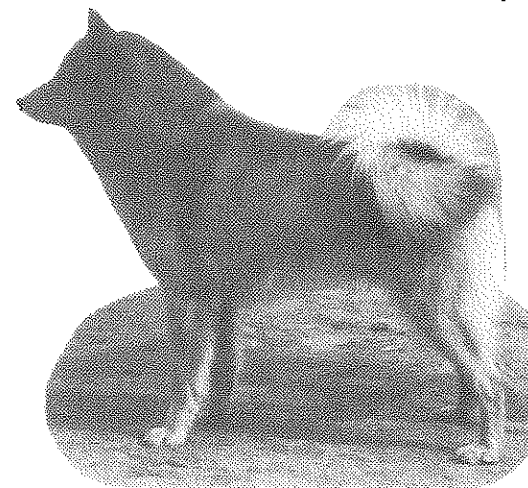
Övre Norra: **48 80 89-4** (Heine Krekula, 970 35 Tarendö).

Norra: **48 95 27-2** (Sigrid Grahns, pl 1406, 940 15 Roknäs).

Mellersta: **48 56 71-1** (Arne Persson, Kråkbärsvägen 1 B, 902 53 Umeå).

Södra: **38 37 31-7** (Marianne Einarsson, Dalavägen 26, 821 00 Bollnäs).

Int Nord U Ch Ukkos Penus S 29934/71
(S o SF Ch Metsämiehen Penus — Nord Ch Aljo Pörri)

Penus meriter:

jaktprovsmeterad vid 1,5 år

Vinnare av Finlands största jaktprov (81 p)

3:a i Skallkungtävlingen vid 2,5 år

Int utställningschampion rekordung (2,5 år)

Gruppvinnare på utställning både i Sverige och Finland

13 ggr utställd med "bäst i rasen"

Riksutställningsvinnare -74

Penus "toppar" under 1975 (4,5 år)

1 ekl jaktprov Finland

Bir Big Bis-R SKK utst, Boden

Till avelstjänst för lämpliga tikar både i Kalix och Gällivare efter hänvändelse till ägaren

Stig Brännvall

PI 200

970 13 Hakasbyn

Tel 0970/141 70 kontor

0923/600 14 helger

ÅRSMÖTE 1976 — RIKSKLUBBEN

Härmed kallas du till ordinarie årsmöte lördagen den 10 april kl 14.00 på Grand hotell, Kalix.

Föredragningslista:

1. Justering av röstlängd (Har du betalt årsavgiften?).
2. Val av ordförande och sekreterare.
3. Val av två justeringsmän.
4. Fråga om mötet blivit behörigt utlyst.
5. Behandling av styrelsens och revisorernas berättelser.
6. Fastställande av balansräkning.
7. Fråga om ansvarsfrihet för styrelsen.
8. Fastställande av årsavgift och inkomst- och utgiftsstat.
9. Val av styrelseledamöter.
10. Val av två revisorer och suppleanter för dessa.
11. Fastställande av arvoden, rese- och traktamentsersättningar.
12. Val av valberedning.
13. Övriga ärenden.

Efter årsmötet samlar vi oss till en äkta trädkällarsupé på Grand hotell. Anmälan till supén ska göras senast den 31 mars till Tore Henriksson, Fredsgatan 2, 952 00 Kalix. Tel. 0923/111 40. Rum finns att hyra på hotellet.

VÄLKOMNA!

SFN/Övre Norra

Riksutställningen 1976

Den 11 april 1976
SPORTHALLEN, KALIX

Domare:

STAFFAN FORSLUND — finsk spets
RUNE SAMUELSSON — norrbottenspets
Veterinärbesiktning kl 08.00
Bedömningarna börjar kl 08.30

Anmälningssavgifter:

Unghundsklass 50: — kr

Övriga klasser 60: — kr

Avelsklass och uppfödarklass avgiftsfria.

Anmälan senast den 31 mars till Johnny Niva, Lasarettsgatan 45 A, 972 00 Gällivare. Tel. 0970/123 88.

Möt upp till Riksutställningen — SFN:s egen elitmönstring av finsk spets och norrbottenspets!

SFN/Övre Norra

HUND- UTSTÄLLNING

SFN/norra lokalavdelning anordnar utställning för skällande fågelhundar i Arvidsjaur den 9 maj 1976.

Domare: vakant.

Utställningsplats: Karlavagnen (logen).

Sista anmälningsdag: 22 april 1976.

Anmälan och avgift (50: —) senast ovan angivna datum sändes till Vera Laestander, Box 494, 930 80 Arvidsjaur. Tel. 0960/113 01.
SFN/norras postgiro: 48 95 27-2

Välkomna till en trivsamt utställning!

Klubbens kommittéer

AVELSRÅD

Finsk spets

Tekniskt avelsråd: Stig Brännvall, Mansheden, 950 56 Korpikå, tel 0923/600 14 och Staffan Forslund, Furuvägen, 16, 812 00 Storvik, tel 0290/115 36.

Norrbottensspets

Tekniskt avelsråd: Johnny Niva, Lasarettsgatan 45 A, 972 00 Gällivare, tel 0970/123 88 och Stig Onnerfelt, Bjursby Kvarn, 585 90 Linköping, tel 013/973 60.

PROVREGLKOMMITTEER

Fågelprov

Rune Samuelsson, Kvarngatan 14, 972 00 Gällivare, tel 0970/141 71
Staffan Forslund, Furuvägen 16, 812 00 Storvik, tel 0290/115 36 och
Gustav Rova, Plogvägen 4, 961 00 Boden, tel 0921/120 28.

Älgprov

Karl-Henry Lundin, Stavsjöbruk, 610 23 Kolmården, tel 011/930 17
Jan Åkerman, Molstaberg, 150 21 Mölnbo, tel 0158/600 04 och
Rune Johansson, Luleåvägen 42, 972 00 Gällivare, tel 0970/117 79.

TIDSKRIFTSREFERENTER

Staffan Forslund, Furuvägen 16, 812 00 Storvik, tel 0290/115 36
Lars-Erik Holmberg, Mjölkuddsvägen 109, 951 57 Luleå, tel 0920/238 92 och
Bernt Karlsson, Pl 6363 Medle, 931 00 Skellefteå, tel 0910/703 63

LANDSKAMPSKOMMITTE

Tore Strandgård, Lappgatan 42, 981 00 Kiruna, tel 0980/164 17
Gustav Rova, Plogvägen 4, 961 00 Boden, tel 0921/120 28 och
Björn Lundberg, Sävast, 961 00 Boden, tel 0921/721 41.

Samla till en värvarkniv!

Den som inom två år värvat tio medlemmar (alternativt 350 kr i medlemsavgifter) får som premie en sk värvarkniv. Den som vill göra anspråk på värvarkniven ska anmäla detta till sin lokalklubb

kassör och ange vilka medlemmar som värvats.

Obs! Fr o m 1976 gäller nya regler för värvarkniven. För att bli ägare av den måste man under ett år värva minst tio medlemmar, alternativt 500:___ kr i medlemsavgifter.